

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9741** по описа за **2023** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс, вр чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 29587/10.08.2023 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 191003/04.07.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от В. Т. Д. на длъжност КО при 05 РУ-СДВР чрез пълномощник, срещу решение без номер от 13.06.2023 г., постановено по НАХД № 4254/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 112 състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 229зз-223/09.03.2023 г., издадена от В. Т. Д. на длъжност КО при 05 РУ-СДВР.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Моли се решението да бъде отменено. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. От пълномощника му юрк. И. е постъпила молба, в която заявява, че поддържа касационната жалба . Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Н. Г. Б. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от адв. В., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение.

Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор М. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 09.03.2023 г. в СДВР бил подаден сигнал за възникнал скандал между две лица на паркинга пред бл. 30 в кв. Сухата река в [населено място]. На място бил изпратен полицейски екип от 05 РУ СДВР. Било установено, че лицата за които бил подаден сигнал, са Д. И. и Н. Б.. На последните била извършена проверка, като в И. било намерено полиетиленово пликче с бяло прахообразно вещество. То било предадено доброволно от И., а присъстващия на проверката Б. заявил, че И. често преспива у тях и поканил полицейските служители да потърсят в дома му евентуално други пликчета с наркотични вещества. Такава проверка била сторена и действително било намерено полиетиленово пликче с бяло прахообразно вещество в дома на Б.. Двете лица били отведени в 05 РУ и били задържани за 24 часа по реда на чл. 72 от ЗМВР.

За задържането на Б. била издадена Заповед № 229зз225 от 09.03.2023 г.

За да отмени оспорената заповед, СРС е приел, че от съдържанието ѝ не става ясно за какво деяние е задържано лицето, което представлява съществено процесуално нарушение.

Решението на СРС е валидно, допустимо и неправилно, макар и по други съображения

Касационният състав приема, че заповедта за задържане е издадена от компетентен орган – полицейски орган по чл. 57 от ЗМВР, съдържа задължителните реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР и при издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и материалния закон.

Разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, установява хипотезите на задържане на лица от органите на МВР. Тези хипотези са изброени в седемте точки на ал. 1 на чл. 72 от ЗМВР. За да отговаря на посочените стандарти упражняването на правомощието по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР изисква от полицейския орган да посочи в Заповедта за задържане на лице не само правното основание, но и да опише конкретни фактически обстоятелства, при които е извършено противоправното деяние, към което твърди да е причастен задържаният. Нещо повече, следва да са изложени и факти относно необходимостта от прилагане на принудителната административна мярка, за да се обезпечи възможността на лицето, чиито права са засегнати да се запознае с основанията за издаване на административния акт. Цитирането на текст от Особената част на Наказателния кодекс и на конкретно досъдебно производство не отговаря на съществения въпрос - въз основа на кои известни факти към момента на издаване на заповедта административният орган приеме, че е извършено общественоопасно, противоправно и съставомерно деяние по чл. 354а от НК.

Задържането на касационния ответник е в следствие на предприети от него действия по доброволно предаване на 1 бр. пликче със суха тревиста маса на служителите на 05 РУ – СДВР с протокол за доброволно предаване. В процесната заповед не се съдържат мотиви относно поведението на Б. и какво налага задържането на същия. Нещо повече, от изпратените от СРП за послужване материали по БП № 450/2023 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр.пр. № 11474/2023 г. по описа на СРП, се установява, че не

са извършвани никакви процесуално следствени действия със задържаното лице, освен Протокол за доброволно предаване от 09.03.2023 г. и снето сведение от същото лице. Съгласно материалите по бързото производство служителите на 05 РУ – СДВР са изпратени от ОДЧ – 50 на адрес във връзка с получен сигнал между две лица в лек автомобил. При съпоставка между данните, посочени от полицейските служители, които са разпитани и в качеството им на свидетели и посоченото в Заповед № 229зз225 от 09.03.2023 г., се установява, че Б. е задържан непосредствено с пристигането на органите на реда. Протоколът за обиск на лице, изготвен на основание чл. 80 от ЗМВР, е проведен в 11, 40 часа, т.е. 3 часа по – късно. От така посочените данни може да се направи извод, че лицето е било задържано преди да има данни за евентуално извършено престъпление.

Отделно от горното е необходимо да се посочи, че БП е прекратено с Постановление от 15.03.2023 г. на прокурор при СРП.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за законосъобразен и съответен на анализа на приложените доказателства, изводът на Районния съд за наличие на отменителните основания по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 5 от АПК на оспорената заповед за задържане на лице, издадена от полицейски орган на 05 РУ - СДВР. Липсата на посочени конкретни фактически основания за задържането или действия/бездействия на задържаното лице с основание се сочи от процесуалния му представител за проява на полицейски произвол, който е несъвместим и с константната практика на ЕСПЧ. В заповедта не са обективирани факти или обстоятелства, които позволяват да се презюмират извършени действия от лицето, спрямо което е постановена принудителната мярка по чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР, в нарушение на установения ред, осъществяващи елементи на престъпление от общ характер, за което следва да се води разследване по реда на НПК. Приложената мярка за принуда освен фактически необоснована е и несъответна на целта на закона. Нарушен е основният принцип за съразмерност по чл. 6 от АПК, доколкото прилагането на мярката по чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР следва да е необходимо за постигането на законовите цели. В настоящия казус нито е обосновано, нито е доказано, че за постигане на предвидените от закона цели е било необходимо задържането на Н. Б..

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал.1 от АПК касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника, направените разноски за адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител. По делото е представен Договор за правна защита и съдействие, в който е отразен размер на заплатено възнаграждение за касационното производство 600 лева, надвишаващ почти два пъти възнаграждението, предвидено в чл. 35а от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Настоящият съдебен състав счете за основателно възражението за прекомерност, направено от касатора в жалбата и на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр.чл. 144 от АПК и чл. 35а от Наредба № 1/2004 г. в тежест на касатора следва да бъде възложено заплащането на сумата от 300 лева за процесуалното представителство на ответника в касационното производство.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 13.06.2023 г., постановено по НАХД № 4254/2023 г. по описа СРС, НО, 112 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Г. Б. с ЕГН [ЕГН], направените разноси за процесуално представителство в касационното производство в размер на 300 (триста) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.